

DE AFRONDING VAN DE HEILIGENACHT MAANCYCLUS, maan, zon en Saturnus

Aanstaande zaterdag, 21 januari, voltooien we met een nieuwe maan de maancyclus die vlak voor kerstavond met voornoemde nieuwe maan begon. De nieuwe cyclus begint met de maansikkel die Venus en Saturnus in zich opneemt, zoals de afbeelding laat zien. We zullen hier later in het artikel nader op ingaan. We hebben die maanreis gevolgd van nieuwe maan (conjunct met de zon) vlak voor kerstavond op 23 december tot volle maan (tegenover de zon) op 6 januari, als het pad van de heilige nachten waarop mijn artikel gebaseerd was. Deze tocht van nieuwe naar volle maan werd beschreven als een soort 'vullen van de maankelk' met zodiakale en planetaire substantie op haar weg naar de materie en verder naar de vergeestelijking daarvan met de zon, van volle naar nieuwe maan. Op 6 januari, de datum van de incarnatie van de Christus in Jezus, die plaatsvond bij de doop door Johannes, was de kelk vol en begonnen we vervolgens aan de andere helft van die maancyclus, de transformerende reis van volle maan naar nieuwe maan. Die reis door elke maancyclus van nieuwe naar volle tot nieuwe maan, is een reis waarin wij sinds het Christusgebeuren kunnen deelnemen aan de transsubstantiatie van deze substantie van verdichtende kosmische/maan substantie naar zonne/geestelijke substantie. Dit begint met de transformatie van de verdichte 'zielensubstantie' in ons eigen wezen en in de wereld van het materialisme. In de toekomst zal het de potentie worden om zelfs fysieke materie te transformeren. Op deze manier beginnen wij deel te nemen aan het grote werk van Christus bij de transformatie van de aarde tot zon. Dit is de essentie van astrosophie, van een nieuwe sterrenwijsheid die ons in staat stelt bewust iets nieuws te brengen aan de wezens van de sterren in de vervulling van Christus transformatiewerk

Rudolf Steiner beschreef eens de incarnatie van Christus in het 30ste levensjaar van Jezus als een soort 'conceptie' en de reis van Christus menswording en transformatie van de mens, zelfs tot in het fysieke lichaam, op Golgotha als een 'zwangerschap'. De gebeurtenis van de opstanding was dan de 'geboorte' van Christus op aarde als de nieuwe Geest van de aarde. Net zoals onze tocht door de Heilige Nachten waarin de maan alle planeten ontmoet terwijl zich naar de volle maan op 6 januari in een soort bevruchting en ontvangst van kosmische zwangerschaps-substantie was, zo hebben wij tijdens de tweede helft van de maanreis van deze bijzondere maancyclus ons eigen transformerende werk met de planeten ter hand genomen. In het evangelie van Marcus wordt beschreven dat onmiddellijk nadat de Christus zich bij de doop met Jezus had verenigd, Hij de woestijn inging en veertigdagen in verzoeking werd gebracht. De uitdaging van het mens-zijn, van de belichaming, begon dus onmiddellijk serieus voor Christus. Als mensen leven wij altijd in een soort veertigdagen in de wildernis, waarbij wij soms de beproevingen van de tegenstanders overwinnen en soms falen. Dit is onze levensreis op de christelijke weg.

Deze week, met de nieuwe maan op 21 januari komen we tot de voltooiing van deze volle maancyclus van de Heilige Nachten. We onderzoeken drie specifieke planetaire gebeurtenissen, die in principe allemaal tegelijk plaatsvinden, en die voor ons een leermiddel kunnen worden om de nieuwe astrofische te begrijpen en te realiseren. Op deze manier kunnen we de sterrenmantra van Rudolf Steiner praktisch toepassen, waarin hij spreekt over onze veranderde relatie tot de sterren, uit de incarnatie van de Christus op aarde. Deze verandering is de overgang van 'Eens spraken sterren tot de mensheid', onze leiding door de goden/sterren in het verleden, naar 'daar groeit en rijpt wat de mens spreekt tot de sterren', als de weg naar onze nieuwe taak om medescheppers te worden, broeders en zusters, met de goden/sterren vanuit Christus in ons. Deze sterrenmantra vat in versvorm de betekenis van een nieuwe sterrenwijsheid en vanuit deze nieuwe sterrenwijsheid kunnen wij de planetaire gebeurtenissen van deze week leren benaderen.

De drie gebeurtenissen tussen vandaag, 18 januari, en de nieuwe maan op 21 januari zijn in zekere zin archetypisch, en daarom wijs ik erop. Op één niveau zou je kunnen zeggen dat ze Vader, Zoon en Heilige Geest vertegenwoordigen. Op een ander niveau vertegenwoordigen zij de drie grote 'tijdsdragers' in onze spirituele en kosmische biografie. Deze gebeurtenissen zijn verbonden met de maan, de zon en Saturnus. Wat bedoel ik met de grote tijdsdragers? Dit kan worden begrepen in zowel onze afdaling naar de geboorte als onze opstijging in het leven na de dood als we door deze drie grote sferen heen gaan. Zij vertegenwoordigen de drie hoofdfasen in deze tijdreis.

De Saturnus-sfeer is zowel het hoogtepunt van ons leven na de dood, wanneer we het 'midder-nachtelijk uur' bereiken, als het begin of keerpunt van onze terugkeer naar de aardse incarnatie, waarin het grote plan of de blauwdruk van ons karma wordt gevormd. In de Saturnus-sfeer wordt het 'idee' of 'concept' van onze intenties voor een komende nieuwe incarnatie ingeprent als een soort karma-blauwdruk, uit de wil van de Vader. In de sfeer van de zon verlaten we na de dood de zielenwereld en de relatie met onze vorige incarnatie en betreden we de ware geestelijke wereld. In deze sfeer ervaren wij de vruchten van onze vereniging met de Christusimpuls op aarde. Het is een grote overgang van ons vorige levensoverzicht naar ons hogere spirituele bestaan, bevrijd van de zielsaard van het verleden. Op onze terugreis is het deze grotere sfeer van de zon waarin het Saturnusplan wordt uitgewerkt en georganiseerd als ons toekomstig karma op aarde. De blauwdruk wordt uitgewerkt en gestructureerd voor het komende leven. Dit is het werk van de Zoon-Logos die nu de Heer van het Karma is. De maan sfeer is die eerste sfeer van zuivering na de dood, waar we die verlangens in onze ziel moeten wegbranden die ons nog verbinden met het aardse zinnelijke bestaan en als een soort 'schil' achterlaten wat niet mee kan opstijgen naar de hogere regionen. Voor de geboorte is het natuurlijk dat rijk waarin we de onvormde 'schil' die we achterlieten weer oppakken en het is de plaats waar we nu het karmische plan opnemen en in ons etherische en fysieke lichaam verweven. De maan is de sfeer van de tien maanmaanden van de zwangerschap, van de belichaming, terwijl we ons lot in dit nieuwe lichaam inweven. In de sfeer van de

maan vinden we dan zowel ons ongetransformeerde astraallichaam als het werk van de engelen die het hogere zelf van bovenaf aandragen, terwijl we onze bestemming voor dit leven vormgeven. In die zin is de maan verbonden met de Heilige Geest, die dit hogere Zelf is, geboren uit ons transformatieproces. Ritme en getal krijgen betekenis in de sterrenwereld. De maan en Saturnus, als de twee polen van karma en belichaming, delen een opmerkelijke tijdsverhouding. De synodische periode van de maan, dat wil zeggen van volle maan tot volle maan, is 29,5 dagen. De baan van Saturnus is 29,5 jaar. In hun ritme hebben zij dus een macrokosmische en microkosmische relatie van de buitenste sfeer tot het rijk dat het dichtst bij de aarde ligt. Zij weerspiegelen de wet van Hermes, 'zo boven zo beneden'. Het ritme van de zon is een ritme van 33 jaar. De basis van dit ritme zou te lang duren voor dit artikel, maar het is een astronomisch ritme dat verband houdt met de verschuiving en terugkeer van het equinotisch [*betrekking hebbend op de evenaar*] stijgingspunt van de zon na 33 jaar. Rudolf Steiner spreekt over dit 33-jarige ritme als het nieuwe Christusritme voor de aarde en in de menselijke biografie.

Vandaag op 18 januari passeert de maan voor Antares, het hart van Schorpioen en in oppositie met Mars. Antares is de broer van Mars en Schorpioen wordt 'geregeerd' door Mars. Antares betekent eigenlijk gelijk aan of de rivaal van Mars, dus ze zijn van dezelfde aard en de maan staat nu in deze lijn van oppositie.

Vandaag en de komende dagen staat de zon conjunct Pluto, net in de overgang van Boogschutter naar Steenbok. Op de dag van de nieuwe maan, 21 januari, conjuncteert de maan de zon en Pluto. Deze bijzondere nieuwe maan zal in haar perigeum [*het punt in de baan dat het dichtst bij de aarde is, Apogeum is het verst weggelegde punt*] dicht bij de aarde staan dan zij in ongeveer duizend jaar (992 jaar) is geweest. Dit zal pas over 345 jaar weer plaatsvinden.

Ook zal Venus op deze dag conjunct Saturnus staan in Steenbok en de nieuwe maan zal hen tegen de 22e ontmoeten als deze haar nieuwe cyclus begint (zie afbeelding).

We hebben dus maan, zon en Saturnus in speciale relaties met sterren en planeten. We hebben de kosmische sferen van de Heilige Geest, de Zoon en de Vader in speciale relaties als de maancyclus van de Heilige Nachten eindigt en een nieuwe cyclus begint. Hoe kunnen we dit begrijpen vanuit de astrofische en hoe kunnen we dit op de nieuwe manier tegemoet treden als transformerende personen in de wereld?

Als we beginnen met de maan conjunct Antares tegenover Mars, zou men dit kunnen zien als een sterke invloed van onze opstandige, lagere astrale natuur, als een soort versterking van het doodspectief van Schorpioen in relatie tot het egoïsme van Mars en de afscheiding van het hogere Zelf, en als een soort intensivering van onze zinnelijke begeerte natuur, de 'schil' waarmee we zijn teruggekeerd. Maar vanuit een astrofisch perspectief van spreken tot de sterren vanuit de nieuwe Christuskracht, weten we dat de maan in Schorpioen stapte bij de oorspronkelijke opstanding, 5 april 33 na Christus, wat wijst op het potentieel van de maantransformatie en de overwinning op de dood. Het is een beeld van de opkomst van Christus uit het rijk van de Schorpioen, het rijk van de dood en de afscheiding, na de 'afdeling in de hel', en de overwinning op de dood en de materie met de volledige transformatie van het menselijk lichaam. We kunnen ook denken aan de verschillende beelden van Maria/Sophia met de maan onder haar voeten, als een verbeelding van de gezuiverde ziel die de lagere astrale maannatuur heeft getransformeerd en het hogere zelf in ons kan baren. Zo kan onze ontmoeting van deze conjunctie van de maan met Antares tegenover Mars onze ontmoeting worden met de verlossing van de lagere maankrachten in Schorpioen en van het aardse ego van Mars met de Christuskracht die ons nu ter beschikking staat.

Ook hebben we de zon conjunct Pluto in de overgang van het lagere Boogschutter-dierenlichaam (centaur) naar Steenbok, de sterren van loutering en inwijding. De maan komt bij nieuwe maan in deze conjunctie. Ik zal er nu niet dieper op ingaan, maar deze nieuwe maan vindt plaats waar de

Grote Conjunctie van 21 december 2020 plaatsvond ¹. Je zou dus kunnen zeggen dat deze nieuwe maan zich 'herinnert' of in het etherische geheugen stapt van deze generatie bepalende conjunctie. Zij doet dit terwijl zij ook Pluto en de zon ontmoet. Sinds deze Grote Conjunctie ben ik gefocust op de belangrijke rol van Pluto in onze tijd in wereldzaken. Pluto was een belangrijke speler rond deze Grote Conjunctie en de wereldschokkende gebeurtenissen van die tijd. Dus voor mij is deze ontmoeting van de zon met Pluto op het hoogtepunt van onze maancyclus van de Heilige Nachten en het begin van een nieuwe cyclus geen toeval, maar blijft zij ons wijzen op de noodzaak om Pluto in onze veranderende wereld aan te pakken vanuit de roep en de vraag van die Grote Conjunctie. Het is de vraag naar een nieuwe Aankondiging, een nieuwe geboorte in onze wereld die moet plaatsvinden. Je zou deze Pluto/zon conjunctie kunnen zien als een nieuwe aanval op het ego door de asura's, die proberen het ego te vernietigen. De zon is natuurlijk het beeld van het zelf, het ego. Maar welk zelf? In de astrologie wordt dit aangegeven met de nadruk op het 'zon-teken' als definitie van ons aardse zelf, de persoonlijkheid. Iedereen wil weten, 'wat is je sterrenbeeld'. Maar men kan de zon ook zien als ons zonne Zelf, het hogere Zelf, in het proces van geboren worden uit ons transformatieve werk. Als we dan onze 'zon' zien als een transformerende activiteit van ons hogere Ik, vanuit de kracht van de Christus in ons, dan zien we niet alleen de activiteit van de tegenwerkende Pluto die het ego aanvalt. We kunnen veeleer de uitdaging aangaan om vanuit ons hogere Zelf de Heerser van Hades, de onderwereld, tegemoet te treden en vernietiging om te zetten in een nieuw begin. Pluto wordt vaak geassocieerd met vernietiging, met revoluties en de vernietiging van alle oude vormen. Maar vernietiging werkt twee kanten op als de mens het gebruikt als een kracht om uit het oude het nieuwe te laten ontstaan, zoals de Phoenix. We kunnen allemaal de vernietiging van het oude zien plaatsvinden in alle aspecten van onze huidige wereld. Iets nieuws wil voortkomen uit de vernietiging, uit het 'niets' dat in het kielzog ligt van de ineensstorting van het oude. Maar wat zal dat 'nieuwe' zijn? Het gaat niet vanzelf. Waar de mens niet spiritueel actief is, komen de tegenstanders binnen. Deze zon conjunct Pluto op dit overgangspunt in de dierenriem kan voor ons een inspiratiebron worden om het christelijke Zelf diep in onze wil, in de diepte van de aarde, in de onderwereld van het bestaan te brengen om te transformeren voor het toekomstige welzijn. Het is een grote uitdaging in onze tijd en die uitdaging komt tot uitdrukking in deze planeetaire activiteit in Steenbok, het sterrenbeeld dat wordt geassocieerd met loutering en inwijding.

Tenslotte, ook op deze nieuwe maan dag, de 21e, en de dagen daarna, conjuncteert Venus Saturnus in de sterren van Steenbok. Vanuit een oude astrologie zou men dit kunnen zien als een kracht van depressie, van de overweldiging van ons gevoelsleven met het gewicht en de lasten van de wet van het vroegere karma, van de onderdrukking van liefde en reïntegratie met het goddelijke door de strenge wetten van het verleden. Saturnus wordt in de astrologie vaak de Grote Malefic genoemd, de drager van de dood, met zijn zeis. Hij is de grote gezagsdrager, de meester van regels en structuur. Toch kunnen we vanuit een nieuwe sterrenwijsheid dit rijk van de Vader, het rijk van karma op nieuwe manieren begrijpen. Karma is dan geen 'zwaarte' maar een voertuig voor transformatie en vernieuwing. Nu staat Venus conjunct Saturnus. Uit de astrologie, met name het onderzoek van Willi Sucher, heeft Venus een nieuwe betekenis gekregen voor de mensheid. Ooit werd Venus geassocieerd met Lucifer/Gnosis, met de Mysteries van de oudheid, met 'sterren die eens tot ons spraken', maar sinds de Menswording draagt Venus nu de impuls voor de nieuwe Christelijke mysteries, de nieuwe Christus-initiatie. Dit is een diepgaande verschuiving in de Venus-sfeer. De gebaren van de vijfpuntige ster van Venus dragen nu, gebaseerd op het onderzoek van Willi Sucher, specifieke transformerende archetypische daden van Christus in de oprichting van de nieuwe mysteriën en de genezing van de oude mysteriën vanuit het nieuwe IK BEN. Deze zijn in detail te volgen in mijn videocursus of boek²: Cursus: Christ and the Stars, Sessions: Venus and the Signs of Christ. Deze

¹ [Zie hier](#) voor dit artikel in het Engels en klik [vervolgen](#) voor downloaden of in het [Nederlands](#)

² [Zie hier](#) voor de startpagina evt. Click [HERE for Dutch Translation](#) of registreer (gratis) voor de Online Course met ondertiteling in diverse talen waaronder Nederlands.

conjunctie van Venus met Saturnus kan voor ons een ware realisatie worden van Christus als de nieuwe Heer van het Karma, en van de uitspraak van Christus: Ik en de Vader zijn één. Het kan voor ons ook de erkenning worden van de transformatie en verlossing van persoonlijk en wereldkarma door de stichting van de nieuwe Christusmysterieën op aarde. Wat zijn die mysterieën? Een studie van de vijf tekenen van Christus kan laten zien hoe in elke genezing de plaats van de IK BEN als bron van onze nieuwe verhouding tot de geestelijke wereld wordt gemanifesteerd. Vanaf het eerste teken van Jezus' ervaring bij de gemeenschap van Essen tot het laatste teken van de ervaring van Paulus bij Damascus, vinden we de nieuwe richting van het geestelijk leven die voortkomt uit de daden van Christus. Deze conjunctie van Venus en Saturnus kan voor ons een gelegenheid zijn om karma uit het verleden, individueel en wereldkarma, te helen vanuit de kracht van de nieuwe Christelijke Ik Ben in ons. Door gesprekken met anderen, zowel binnen als buiten de antroposofie, ben ik me er steeds meer van bewust geworden hoe velen ervaren dat alle uiterlijke vormen en manieren van kennis niet meer te vertrouwen zijn, afbrokkelen in een wereld waarin waarheid en woorden op hun kop zijn gezet. Dit kan leiden tot wanhoop en leegte of het kan leiden tot de erkenning dat we alleen vanuit onze eigen innerlijke vereniging met de nieuwe Christuservaring in ons ons leven richting kunnen geven. Deze Venus/Saturnus conjunctie draagt voor mij het potentieel in zich van een genezing van het wereldkarma door een ontwaken tot de nieuwe kracht van de Christus in onze mensheid. Hoe zouden wij dit elk in ons eigen werk en levenspad kunnen realiseren?

Zo komen we aan de voltooiing van de volledige Heilige Nacht maancyclus en kunnen we terugkijken naar de nieuwe maan die we voor het laatst zagen op kerstavond in de sterren van de boog van Boogschutter. Nu 29 dagen later is de nieuwe maan gevorderd tot het volgende sterrenbeeld, net uit de Boogschutter stappend naar de sterren van Steenbok, zon en Pluto ontmoetend. Op dezelfde dag ontmoet Venus Saturnus in Steenbok. Mogen we beginnen de taal te leren van een nieuwe sterrenwijsheid, waarin we de wereld van de sterren, de wereld van hogere wezens, beginnen te kennen, en bewust vanuit de Christusimpuls die in ons werkt, met deze sterren spreken, niet langer als kinderen maar als vrienden en partners in het vervullen van onze ware menselijkheid en uiteindelijk het transformeren van de kosmos.

Jonathan Hilton
18 januari 2023

